

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De ijs quæ Concilium statuerat, & quòd damnato Ario libros eius igni
tradidit, ac de ijs qui concilio aßentiri renuerunt, & paschatis constitutione.
Capvt XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

esse suffragijs confirmauere. Soli autem decem & septem dicuntur primò quidem Arii approbasse opinionem, statim tamen post complures quoq; istorum ad communem omnium fidem ac sententiam se transfuisse. Cui etiam imperator, quia hanc concilij consensionem à Deo approbatam opinatus sit, lubens suffragatus est. Eum autem, qui cõcilij decretis contraueniret, vt pote diuinas decisiones labefactantem, edixit exilio multandum esse. Cæterum quam necessum putauit quo symbolum fidei tum approbatæ, de cætero posteritati cum ratum maneret, tum exploratè cognitum esset, ipsam illius formulam ad veritatem planius declarandam hoc loco citare, tamen cum pij viri, ijq; amici, et rerum eius generis periti me docerent, res eiusmodi à sacerdotibus solum & episcopis debere tum dici, tum audiri, eorum sanè approbauit consilium. Nam verisimile est nonnullos, qui non sunt initiati mysterijs, hunc librum perlecturos.

De ijs qua Concilium statuerat, & quòd damnato Ario libros eius igni tradidit, ac de ijs qui concilio assentiri renuerunt, & paschalis constitutione.

CAPVT XX.

Verum ne dum arcana, quæ reticenda sunt, quoad fieri potest, occultentur omnia concilij decreta incognita videantur, intelligendum est concilium filium patri consubstantialem definiuisse: eos autem, qui dicebant, tempus fuisse, quando non erat, & ante, quàm nasceretur, non extitisse, aut ex alia substantia, vel essentia quàm patris constare, aut conuerti mutariue posse, abdicasse penitus, & ecclesia Catholica alienos pronuntiasse. Quam fidei formulam etiam approbauere Eusebius episcopus Nicomediæ, Theognis Nicææ episcopus, Maris Chalcedonis, Scythopolis Patrophilus & Secundus episcopus Ptolemaidis, vrbis Libyæ. At Eusebius cognomento Pamphilus, primo paululum hæsitauit: postea tamè cum formulam accuratius expendisset, eam sua quoque approbauit sententia. Concilium autem tum Arium tum suæ opinionis fautores pariter abdicauit, decreuitque ne veniret Alexandriam. Quin etiam & verba, quibus eius explicabatur opinio, & librum, quem

quem de eadem ediderat, inscripseratque Thalam, legi voluit, Cuius libri stylus, ut audiui (nunquam enim illum legere corrigi) ita dissolutus est, ut præ mollitia, qua diffluit, Soradæis cantibus similis videatur. Est porro intelligendum Eusebium episcopum Nicomedie, & Theognidem Nicææ episcopum, quamuis fidei formulæ consentirent, minime tamen Arii approbasse abdicacionem, neque ei subscripsisse. At verò imperator non solum Arium multauit exilio, verum etiam episcopis omnibus & populis edictum scriptum misit, ut tum illum, tum eius opinionis fautores, impiorum numero ducerent, & si qui liber reperiretur ab illis scriptum in ignem conijcerent: quo neque ipsius, neque opinionis, cuius author fuerat, vllum monumentum extaret. Quòd si quis aliquem librum eius occultare deprehenderetur, ac non illico in publicum productum incederet, ut capitis multaretur supplicio. Quinetiam epistolas ad ciuitates singillatim scriptas, quibus Arium & eius fautores damnabat, misit. Eusebium porro & Theognidem ciuitatibus, quarum erant episcopi, exulare mandauit: scripsitque ecclesiæ Nicomedensi, ut fidei, quam conciliū traderat, adhæreret, & orthodoxos eligeret episcopos, illisque obtemperaret: memoriam autem Arianorum obliuione obruere conaretur. Nam si qui eos vel laudare, vel eorum doctrinam amplecti aggrediretur, minatus est se illum supplicio affecturum. In quibus literis declarauit præterea se Eusebio valde infensum esse, utpote qui antea tyranni partes egisset, & ipsi struxisset insidias. Quare istarum literarum ab imperatore scriptarum autoritate, Eusebius & Theognis ecclesijs, quibus præerant, eiectione sunt. Atque Nicomedensis ecclesiæ gubernationem capeffit Amphion, Nicææ autem Chrestus. Itaque controuersia de fide iam sublata, Concilio visum est, ut omnes diem festum Paschatis vno eodemque tempore celebrarent.

Quòd Acesium Nouatianorum episcopum in concilium Imperator accersit. CAP. XXI.

Fertur item imperatorem, quò omnium Christianorum prouideret concordie, Acesium episcopum ecclesiæ Nouatianorum ad conciliū vocasse, ostendisseque ei concilii

de fi-